

Holtegaden 10^{III}

Christiania 14/3 1894.

Kjære onkel Edvard.

Det er aldrig meget bekvemt at skrive brev, men allersmindst naar man er supplicant, og det er som saadan, jeg idag henvender mig til dig; haab om, at du muligvis kan og vil hjelpe mig.

Sandsynligvis er det dig bekjendt, at jeg første januar dette aar reiste hjemmefra med det maal for oieb at gaa til scenen herinde. At det ikke vilde gaa saa snart ligetil, tænkte jeg jo nok, men vankelighedene blev flere, end jeg havde tænkt, og dersom ikke Hildur Andersen, hendes bror Aksel Brødal, adjunkt Lassen og gennemdem dr. Ibsen havde taget sig saa varmt af min sag, tror jeg neppe, at jeg paa egen haand nogensinde

var kommet tilmaals.

I en sammenkomst hos Aksel Arstad frem-
sagde jeg endel for dr. Ibsen. Han syntes,
at min replikbehandling i „Hedvigs“ rolle
faldt varm og naturlig, men fandt, at
jeg ikke havde lov at optræde offentlig,
for jeg i teknisk henseende har lært en
hel del. Efter hans raad tog jeg under-
visning hos frk. Marie Mejlander, den
eneste ved Christiania Theater, som har
gjennemgaaet en grundig skole. Men
da hun selv er begyndt endnu og har
svært meget at arbejde, giver hun ellers
ingen times brods adskillig opfordring,
og hun lovede bare forsøgsvis at lase
5-6 gange med mig for at se, om hun
burde paatage sig mere end hun allere-
de havde.

Ku har jeg haft 4 lektioner hos hende
hver gang med meget uregelmæssige mel-
lemrum og altid 2 à 3 timer i træk;

men hun siger, at paa denne maade kan
det ikke gaa; det vil bare blive ondt for
begge parter. Hun har imidlertid opmuntret
ret mig og synes, at jeg er meget mod-
tagelig for instruktion og flink at arbeide;
og da hun tror, at jeg ved siden af
alt det, jeg har at overvinde, ogsaa har
naturligt anleg og noget, som jeg vil
ha frem, og som ved ihærdigt arbejde nok
kan føre til maals, saa raader hun mig
til: enten at reise til Stockholm et aar
og der gennemgaa en grundig teknisk-
plastisk hos Sigræ Hebbe og skoleing og op-
øvelse af organet hos fru Wintertjelm;
eller - dersom jeg ikke kan opdrive mid-
ler til det - begynde ad den praktiske
vei; gaa til Carl Johan Theatret og betragte
det som en forskole, da der ved Christiania
Theater for tiden er saa mange, at jeg des
ikke vilde faa noget at gjøre.
Men til at gaa til Carl Johan Theatret har

jeg svært lidet lyst! Det har ikke andet
end anderrangs temmelig lavtliggende fer-
cer paa repertoiret og kan spille det sam-
me aften efter aften 3-4 uger i træk.

Jeg indser ikke, at jeg der vilde lære an-
det end at blive scenevant - men bliver
ikke begyndelsen grundig, synes jeg, det
ser smaa ud fremover. Om jeg straks
var begyndt der, vilde jeg kanske ikke
have haet saa meget imod det; men
nu har jeg netop lært saa meget, at jeg
ser, jeg for det første ingenting kan, og
da at skulle stanse undervisningen og
træde frem paa det grundlag, synes jeg
er mere end ondt. Jeg skulde saa usi-
gelig gjerne ville komme ud; se, høre
og lære rigtig meget vare i Stockholm
fra saisonens begyndelse efter sommes-
ferien og saa fremover næste vaar - alt
i alt 8-9 maander. Frk. Mejlander
har gjort et overlag for mig og siger, at jeg

for det hele maa beregne 2000 kr. - og min
bøn til dig, kjære onkel Edvard, er nu, om
du vil hjælpe mig med de 1000? Den an-
den halvpart vil jeg da se at faa laant paa
livsforsikring; det har andre gjort for mig,
og over jeg ikke noget, vinder jeg heller al-
drig. Jeg kan ikke opgive mine scen-
planer, men kan heller ikke nøie mig med
en halv, overfladisk teknik.

Jeg kan ikke paa forhaand love noget glim-
rende resultat, eller forsikre dig om, at jeg
nok skal naa frem, for det ved jeg ligesaa
lidt som nogen anden.

Jeg har bare troen og haabet, og lover at
sætte alle kræfter og alt mit arbejde ind;
udfaldet faar saa fremtiden vise.

Jeg kan heller ikke love dig dine penge
tilbage... rækker jeg nogeninde saa langt,
at jeg kan, falder det af sig selv; men
binde mig for mere end det ene 1000
for jeg foreløbig ikke.

Lok. Meilanders timer, som er meget dyre,
og desuden timer i fransk betales sakte
Dikka for mig, og jeg har i det hele taget
mødt saa megen uventet hjælp og venlig-
hed fra venner og fra næsten ukjendte
mennesker, at jeg ikke kan andet end se
frem med godt mod og freidig tillid. —

Lanterne ved om, at jeg skrives til dig,
men synes ikke om det ... dog, det er jo
bare et spørgsmaal, og kan du ikke hjælpe
mig, bestemmer jeg mig jo til en begyn-
delse for Carl Johan theatret aligevel — jeg
vilde bare ikke lade dette uforsøgt, da jeg
jo saa langt langt heller vil gaa den anden
vei.

Men jeg maa i alle fald træffe en bestemmelse
i den nærmeste fremtid, derfor vil jeg
være dig meget taknemmelig, om du
snart vil være saa villig at sende mig et
bestemt svar. Mange hilsener til dig
og sakte Nina fra eders heng. Mimi.